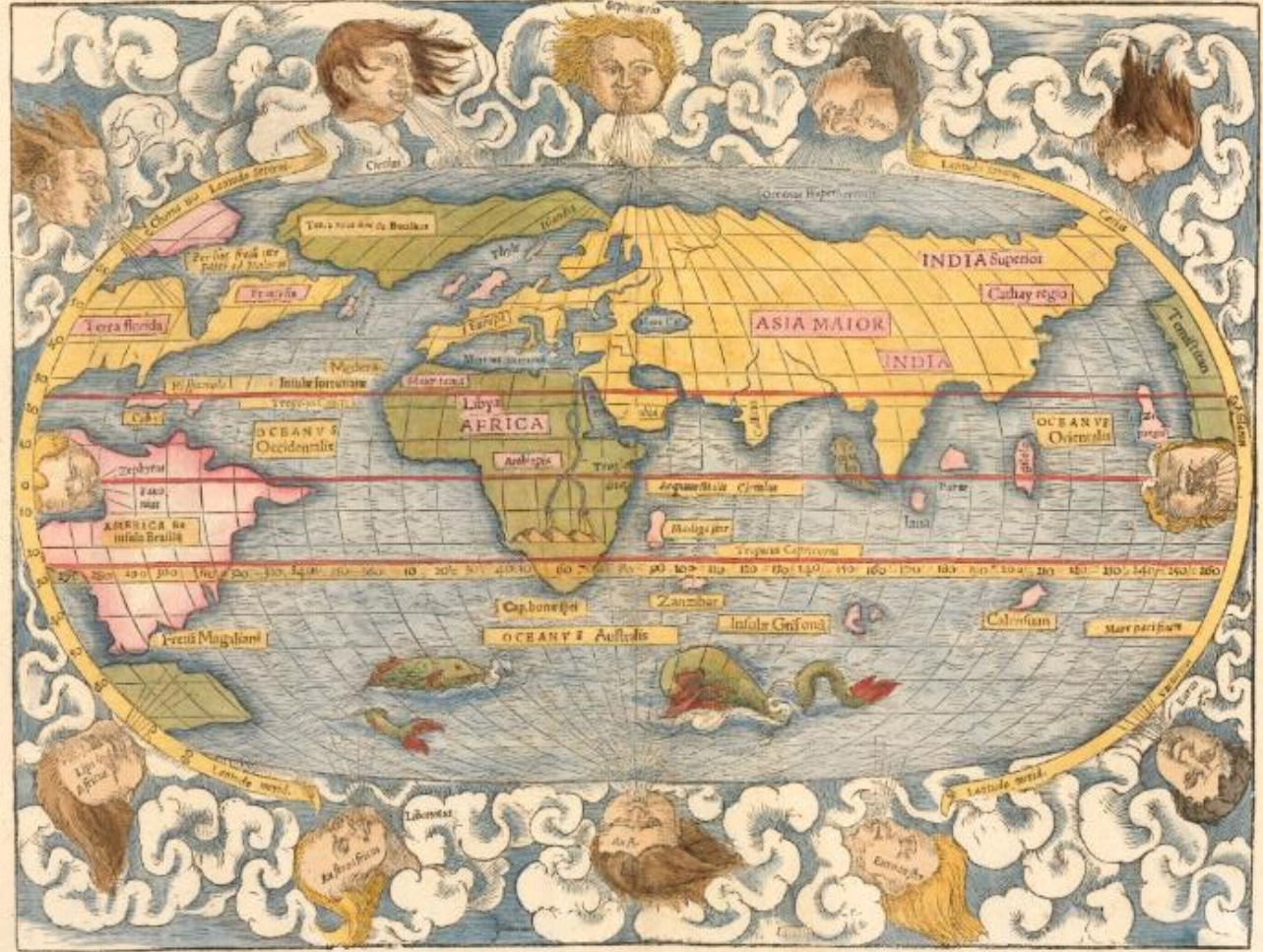

TYPVS VNIVERSALIS

Terrae descriptio ibi reporta, id est “Typus Universalis” Sebastiani Munster, effingit mundum notum intra 1540 et 1545. Apparent, enim, Europa, Americae, Asia et Africa; Oceania et regiones polo proximae (prater tractum Antartidis), non effinguntur quia in ea aetate adhuc non erant notae, nisi vagis descriptionibus et opinabilibus imaginationibus.

In medio terrae descriptionis delineatur “Aequinoctialis Circulus”, id est separatio inter dua hemisphaeria. Pro imaginibus terrarum, America effigitur modo vitioso quod nondum cognoscebantur forma et oris lineamenta illius continentis. Nomen “Fretus Magallanicus ” origenem trahit ex exploratione Ferdinandi Magellani. Praesens America Meridiana ut “Insula Brasiliana”, dum nomen “America” indicat regiones Americae Mediae-Septentrionalis, pariter dicta “Terra Florida”, nomine hodie reservato solum uni eius regionum. Inter “Insulam Brasilianam” et “Terram Floridam” est “Oceanus Occidentalis” , id est Oceanum Atlanticum.

In Oceano effinguntur “Insulae Fortunatae”, id est “Canariae” , clamatae hoc modo probabiliter ob caelum mite et florentibus commerciis praecipue cum Hispania et Lusitania et reliquo Maris Mediterranei.

Secundum circumferentiam mundi sunt ficti venti afflantes, instar puerorum vultuum, quorum nomina sunt: Circius, Septentrio, Aquilo, Subsolanus, Eurus, Auster, Auster africanus et Zephyrus.

In septentrione Europae inscriptio “Thyle” , nomen quo appellabatur fortasse insula Islanda aut, sententia aliorum, Groenlandia aut plane , sed sine indiciis certis, tota Scandinavia.

In Africa australi est parvum titulum, “Troglodytae”, qui se refert populo Troglodytarum qui habitabant in Aethiopia septentrionali ; verbum originem trahit a nomine Graeco τρώγλη (specus) et verbo "□□□□"(lateo), quoniam, opinionibus aetatis, erant homines inculti, quorum domus erat nempe specus.

Iuxta litus orientale continentis, sunt dignae nota “Insulae Grifona”, quas possumus aequare cum Zanzibar et Madagascar. Monstra marina, in hoc ut in aliis maribus, indicant eorum verum aut coniectum periculum, quod non sinit accessum impavidissimis exploratoribus. Nota dignae “Trapobana” , fortasse Socotra, sub Paeninsula Araba, aut tota Persis, sedes Paradisi Terrestris) et Zipangu, id est insulae Iaponiae, amplitudinibus minoribus quam veris.

Contra, tracti Norvegiae sunt praeter modum ampli fortasse ob gravitatem in piscatu et in negotiatione toti mundo occidentali. Legitur enim in tabella “Terrae novae sive de bachalos”, quod sane ibi capiebantur et exportabantur in Europam hi pisces sale conditi.

NOTE

- 1. Sebastian Munster (Ingelheim, a.d. XII Kalendas Februarii 1488-Basilea, a.d. VII Kalendas Maii) fuit “cartographus” et cosmographus Germanus. Eius Cosmographia universalis, creata in 1544, est prima descriptio terrarum orbis in lingua Germanica, postea translata in Latino sermone, in linguis Franca, Italica, Britannica et Ceca.**
- 2. Ferdinandus Magellanus fuit explorator et nauta Lusitanus, natus Tabrosae in 1480 et mortuus, in insula Mactan in 1521. Inchoavit primum periplum globi in 1519, quod tamen non conclusit, occisus ab indigenis in insula Philippinarum.**
- 2) Insula Brasiliana convenit cum praesente America Meridiana.**
- 3. Insulae Fortunatae aut Insulae Beatorum, sunt insulae Oceani Atlantici, citatae sive in contextu mythico sive in**

operibus historicis et geographicis. Post Claudium Tolomeum putabatur eas congruisse cum Canariae. “Guanci” fuerunt primi habitatores Insularum Fortunatarum. Hic populus, cuius origo est anceps, agebant vitam ut in aetate paleolithica cum, in medievali aetate, advenerunt Europaei. Milio praecipue se nutriebant, pellibus se vestiebant; mortuos in tumulis sarcophagis similibus condebant; contra alios Afros, erat multis eorum flava coma.

Populus extinctus est adventu Europaeorum, sed statua unius regis extat in insula.

5.Thyle est nomen quo Latini appellabant insulam Thules. Haec apparet in diariis itineris exploratoris Graeci

Pythaeae, qui describit eam sicut tellurem ex igne et glacie, ubi Sol numquam cadit. Hodie est nomen parvae urbis in litore Groenlandiae.

6. Taprobanae erat nomen quo antiqui Graeci et Romani cognoscebant insulam “Sri Lankam”. Unus inter primos scriptores Graecos ad dicendum de Taprobana fuit, in 209 a.C., mercator et explorator Megastene ; deinde descripta est ab Eratostene (276-194 a.C.) et Strabone (60 a.C.-24 d.C.). Plinius Secundus illam aequat cum longinquo “alio mundo” culto ab Antictonis, hominibus cum capite in loco pedum et pedibus deorsum. De Taprobanae agunt multae fabulae: in XIV saeculo ibi ponebatur regnum Presbyteri Johannis, ubi erant duae aestates et duo hiemes et surgebant montes e puro auro custoditi a formicis gigantibus quae devorabant homines.

Revisio texti et graphica: Lucia Mattera